

RESOLUCIÓ

Serveis socials bàsics

DRET ALS SERVEIS DE PROTECCIÓ SOCIAL
CIUTAT EQUITATIVA

ANTECEDENTS

Objecte de la queixa

En data 18 d'abril de 2026 la ciutadana va presentar una queixa davant aquesta Sindicatura en què exposava el següent:

- El teixit associatiu del barri de Sant Antoni i, de manera destacada, l'entitat De Veí a Veí fa mesos que s'han organitzat activament per donar resposta a les persones en situació de més vulnerabilitat. Aquesta tasca posa de manifest una clara i ferma voluntat comunitària que, tanmateix, no ha anat acompanyada d'una resposta institucional suficient ni adequada.
- El Pla de xoc implementat al barri evidencia una realitat preocupant, atès que s'han desplegat nombroses actuacions en matèria de seguretat que no han anat acompanyades de mesures socials rellevants ni estructurals.
- L'atenció a les persones en situació de sensellarisme requereix un seguiment rigorós i una coordinació efectiva entre tots els agents implicats. En aquest sentit, es defensa la necessitat d'impulsar la creació d'una taula de sensellarisme que permeti identificar, coordinar i optimitzar tant els recursos municipals com aquells que el veïnat i les entitats estan disposats a aportar, amb l'objectiu d'afrontar aquesta problemàtica d'una manera integral i eficient.

Actuacions fetes

La Sindicatura va admetre la queixa a tràmit i en va iniciar l'anàlisi per determinar si s'havien respectat els [drets de la ciutadania](#) i els [principis de bona administració](#).

El dia 29 d'abril de 2026, per tal de conèixer les intervencions fetes en relació amb la queixa presentada, la Sindicatura es va adreçar als òrgans/organismes següents:

- Regidoria del Districte de l'Eixample
- Comissionada d'Acció Social
- Gerència de Coordinació Territorial

Resposta dels òrgans afectats

Els dies 29 de juny de 2026, 1 de juny de 2026 i 31 de juliol de 2026 aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada. Els escrits exposen les actuacions de les àrees municipals per donar resposta a la situació d'exclusió residencial al barri de Sant Antoni.

CONSIDERACIONS

1. Col·laboració municipal amb la tasca supervisora de la Sindicatura de Greuges

L'Ajuntament ha trigat més de dos mesos a facilitar a la Sindicatura de Greuges de Barcelona la informació que es va sol·licitar per resoldre la queixa. Aquest termini supera amb escreix el que pot considerar-se un temps raonable, d'acord amb els principis d'eficiència i bona administració amb què han de regir-se els serveis municipals. Així mateix, **incompleix el deure de col·laboració** establert per l'article 3.7 de la normativa reguladora de la institució de la Sindicatura de Greuges de Barcelona (aprovada per la Comissió de Govern en sessió del 19 de gener de 2005).

D'acord amb aquests fets, es recorda al Districte de l'Eixample, a la comissionada d'Acció Social i a la Gerència de Coordinació Territorial l'obligació de col·laborar amb aquesta Sindicatura per tal que pugui dur a terme adequadament la seva tasca de supervisió dels serveis municipals i alhora vetllar pels drets de la ciutadania.

2. L'abordatge del sensellarisme a la ciutat

El fenomen del sensellarisme constitueix una problemàtica social estructural, creixent i d'elevada complexitat que preocupa profundament la Sindicatura i que requereix una resposta integral i sostinguda per part de les administracions públiques. En els darrers anys s'ha evidenciat un augment progressiu del nombre de persones que pernocten a l'espai públic a la ciutat de Barcelona, una situació que respon a múltiples factors, com ara l'emergència habitacional, la precarització econòmica, les dificultats d'accés a l'habitatge o la insuficiència de xarxes de suport social i familiar.

En aquest context, el Marc estratègic per l'abordatge del sensellarisme a Barcelona¹ planteja la necessitat d'abordar el fenomen des d'una perspectiva de drets i evitant respostes exclusivament centrades en la seguretat o en la gestió de l'espai públic. El model d'intervenció municipal es basa, així, en la coordinació de serveis socials, sanitaris, comunitaris i de seguretat amb l'objectiu d'oferir una atenció integral a les persones afectades i afavorir processos d'inclusió social.

Tanmateix, cal assenyalar que l'increment i la cronificació de les situacions de sensellarisme posen en evidència les limitacions dels recursos actualment disponibles. L'Ajuntament no disposa, a hores d'ara, de recursos suficients per donar una resposta adequada a totes les necessitats existents, especialment pel que fa als recursos habitacionals estables i als dispositius de baixa exigència adaptats a persones amb trajectòries de gran exclusió social.

Aquesta insuficiència estructural condiona notablement la capacitat d'intervenció municipal i dificulta la consolidació d'uns itineraris efectius de recuperació i inclusió. Precisament per això, des de la Sindicatura s'ha estat insistint reiteradament en la necessitat de reforçar uns recursos bàsics i essencials que permetin garantir unes condicions mínimes de dignitat a les persones que, mentrestant, continuen vivint a l'espai públic.

Entre aquests recursos es considera especialment necessari ampliar els serveis de dutxes, higiene personal i consignes o espais segurs on les persones puguin dipositar les seves pertinences. Aquests dispositius, malgrat que no resolen estructuralment la situació de sensellarisme, constitueixen recursos imprescindibles per preservar la dignitat, la salut i la seguretat de les persones afectades mentre no es pugui garantir un accés suficient a recursos residencials o d'habitatge adequats.

Així mateix, cal posar de relleu que l'abordatge del sensellarisme és especialment complex perquè sovint hi conflueixen factors molt diversos que requereixen intervencions especialitzades i prolongades en el temps. En molts casos, les persones afectades presenten situacions de deteriorament físic o psíquic, problemes de salut mental, addiccions, absència de documentació, ruptura de vincles socials o experiències prèvies de fracàs institucional, que són circumstàncies que dificulten els processos de vinculació amb els serveis socials i l'acceptació dels recursos disponibles.

Aquesta complexitat també explica que una part significativa de les persones rebutgin l'atenció social o les alternatives proposades pels serveis municipals. Aquest rebuig, però, no pot justificar una resposta basada exclusivament en la contenció o el desplaçament de

---

¹ <https://www.institutmetropoli.cat/ca/estudi/marc-estrategic-per-labordatge-del-sensellarisme-a-barcelona-2024-2027/>

les persones de l'espai públic, sinó que exigeix mantenir una intervenció social continuada, flexible i adaptada als ritmes i les necessitats individuals.

En aquest sentit, el Pla local de seguretat 2024-2027 incorpora expressament aquesta mirada integral i reconeix que les persones en situació de sensellarisme poden ser, simultàniament, víctimes d'inseguretat i percebudes, per una part de la ciutadania, com un factor de degradació de la convivència. El mateix pla adverteix que les polítiques de seguretat, per si soles, no resolen la problemàtica ni garanteixen una millora efectiva de la situació social de les persones afectades.

Per tant, l'abordatge municipal ha de continuar fonamentant-se en una perspectiva multiservei i comunitària. Aquesta perspectiva és imprescindible per compatibilitzar la protecció dels drets de les persones en situació de sensellarisme amb la necessitat de preservar la convivència i l'ús adequat de l'espai públic.

La situació del sensellarisme a la ciutat preocupa profundament aquesta Sindicatura, ja que afecta significativament diversos drets individuals de les persones que es troben en aquesta situació. Per aquest motiu, l'any 2020 ja es va fer públic un estudi sobre el sensellarisme a Barcelona² en què s'analitzava àmpliament aquest fenomen i es formulaven un conjunt de recomanacions al consistori per millorar-ne l'abordatge.

En el context d'increment de les persones en situació de sensellarisme, a finals del 2025 l'Ajuntament de Barcelona va crear la Taula de Ciutat per a l'Abordatge del Sensellarisme, amb l'objectiu d'impulsar solucions eficaces. Paral·lelament, la Sindicatura de Greuges de Barcelona elabora i promou, juntament amb entitats i persones expertes, i en diàleg permanent amb l'Ajuntament, un projecte operatiu basat en el principi que cap persona no hauria de viure al carrer i amb la convicció compartida que és responsabilitat de tothom evitar, per tots els mitjans, que aquestes situacions es produeixin i es perpetuïn.

3. El Pla de xoc de Sant Antoni

Ha transcorregut aproximadament un any des de l'anunci del Pla de xoc de Sant Antoni, presentat l'agost del 2025 amb la finalitat d'oferir "solucions immediates i visibles" davant dels problemes de convivència detectats al barri. La informació facilitada pel Districte posa de manifest un esforç significatiu de coordinació entre diversos serveis municipals, cossos de seguretat i entitats del territori, així com la realització de reunions periòdiques per

---

² www.sindicaturabarcelona.cat/wp-content/uploads/2021/11/Estudi-complet-Sensellar.pdf

identificar i tractar problemes relacionats amb el sensellarisme, la salut pública, l'incivisme o la seguretat.

Tanmateix, la valoració global del desplegament del Pla s'ha de matisar necessàriament. Un any després de la seva implementació encara hi ha queixes veïnals de signe contrari: d'una banda, les que expressen preocupació pels impactes que determinades situacions de sensellarisme poden generar sobre la convivència i l'ús de l'espai públic; de l'altra, les impulsades per entitats i persones que consideren insuficients les mesures socials adoptades i reclamen una resposta més intensa orientada a garantir drets i a millorar les condicions de vida de les persones afectades.

En aquest sentit, és rellevant observar que les actuacions més visibles del Pla s'han produït principalment en els àmbits de la seguretat, el control de l'espai públic, la neteja i la modificació de determinats elements urbans. L'increment de la presència policial, el reforç dels dispositius de neteja o la retirada de mobiliari urbà susceptible d'afavorir l'estada prolongada a l'espai públic constitueixen actuacions que poden incidir sobre la percepció ciutadana de la convivència, però que difícilment poden considerar-se mesures estructurals d'abordatge del sensellarisme.

La Sindicatura considera necessari recordar que el Marc estratègic per l'abordatge del sensellarisme a Barcelona 2024-2027 estableix expressament que el fenomen s'ha d'abordar des d'una perspectiva de drets, prioritzant la prevenció, l'atenció integral, l'acompanyament social i l'estabilització residencial. El mateix document adverteix que les polítiques centrades exclusivament en el control de l'espai públic esdevenen insuficients per reduir de manera significativa el sensellarisme, atès que les seves causes principals es troben vinculades a la crisi d'accés a l'habitatge, la precarietat econòmica, els problemes de salut mental i altres processos d'exclusió social.

En aquest context, preocupa especialment que les actuacions orientades a reduir la presència visible de persones sense llar no hagin anat acompanyades, amb la mateixa intensitat, d'un increment substancial dels recursos socials, residencials o sociosanitaris disponibles. Hi ha el risc que determinades intervencions urbanes o de control acabin provocant únicament el desplaçament de les persones cap a altres zones de la ciutat sense modificar la seva situació de vulnerabilitat.

Cal afegir que la Sindicatura va sol·licitar informació relativa als indicadors de seguiment i avaluació del Pla i que la documentació rebuda no permet conèixer amb prou precisió els resultats obtinguts en relació amb l'evolució del sensellarisme, la vinculació als serveis socials o l'accés a recursos residencials. Aquesta manca d'indicadors dificulta l'avaluació objectiva de l'eficàcia real de les mesures adoptades.

4. La participació de les entitats del barri en el Pla de xoc

La participació de les entitats constitueix un dels elements més positius del model desenvolupat a Sant Antoni. Les reunions periòdiques mantingudes amb les associacions veïnals, comercials i amb la fundació De Veí a Veí han permès traslladar incidències i problemes concrets als serveis municipals i facilitar la identificació de les necessitats existents al territori.

Ara bé, la participació no s'hauria de limitar a la detecció d'incidències o a la transmissió de demandes relacionades amb la convivència. Les entitats, especialment les de caràcter social, acumulen un coneixement directe de les situacions d'exclusió i poden aportar una mirada complementària imprescindible per orientar les polítiques públiques cap a la garantia de drets i la inclusió social.

En aquest sentit, és especialment rellevant que l'entitat promotora d'aquesta queixa hagi impulsat propostes orientades a reforçar els recursos d'atenció bàsica i l'acompanyament de les persones sense llar. Aquestes aportacions són coherents amb el principi de coproducció de polítiques públiques que inspira tant la Xarxa d'Atenció a Persones Sense Llar (XAPSELL) com el Marc estratègic municipal i haurien de ser tingudes en compte en els processos de planificació futurs.

5. La valoració de la proposta d'un local municipal al barri per atendre persones sense llar

La proposta d'habilitar un espai municipal al barri de Sant Antoni perquè les persones sense llar puguin accedir a serveis bàsics d'higiene, consigna, descans, orientació i acompanyament social mereix una valoració favorable des de la perspectiva dels drets humans i de l'abordatge integral del sensellarisme.

La Sindicatura ha defensat reiteradament la necessitat de reforçar els recursos de cobertura de necessitats bàsiques, especialment els serveis d'higiene personal, dutxes, consignes i altres dispositius de suport quotidià adreçats a les persones que continuen vivint a l'espai públic. Aquests recursos constitueixen instruments essencials per preservar la dignitat de les persones afectades, protegir-ne la salut i facilitar la vinculació progressiva amb els serveis socials i sanitaris.

Aquesta aproximació és coherent amb el Marc estratègic per l'abordatge del sensellarisme a Barcelona 2024-2027, que preveu expressament l'increment dels dispositius de cobertura de necessitats bàsiques i els identifica com una eina rellevant per establir vincles amb les persones que es troben en situacions d'exclusió residencial severa o que presenten dificultats d'accés als recursos convencionals.

Cal destacar, a més, que aquesta proposta no prové d'un agent extern al procés, sinó d'una entitat que participa activament en el Pla de xoc de Sant Antoni i que forma part dels espais de coordinació impulsats per l'Ajuntament. Aquesta circumstància és especialment rellevant, perquè posa de manifest que les entitats participants no només contribueixen a identificar necessitats i problemes del territori, sinó que també formulen propostes orientades a millorar la resposta pública davant del sensellarisme.

En aquest sentit, i com s'ha avançat, la participació efectiva de les entitats no hauria de limitar-se a la comunicació d'incidències o a la detecció de situacions de conflictivitat, sinó que també hauria de comportar una valoració adequada de les propostes que aquestes formulen. La qualitat dels espais participatius exigeix que les aportacions dels agents siguin analitzades i considerades d'una manera efectiva, especialment quan provenen d'entitats que intervenen directament en persones en situació de vulnerabilitat i que formen part dels mateixos dispositius de governança creats per abordar la problemàtica.

Pel que fa a la resposta municipal, l'Ajuntament manifesta que l'atenció a les persones en situació de sensellarisme s'emmarca en una política de ciutat, articulada mitjançant una planificació global i una distribució territorial dels recursos que permet donar cobertura al conjunt de la ciutadania amb independència del barri on es trobi. Sobre la base d'aquesta planificació i en coordinació amb la XAPSLL, el consistori assenyala expressament que no es preveu l'habilitació de nous equipaments específics al barri de Sant Antoni.

La Sindicatura comprèn aquesta visió de conjunt i la necessitat de planificar els recursos des d'una perspectiva de ciutat. Tanmateix, considera que aquesta circumstància no impedeix valorar l'oportunitat de desplegar dispositius de proximitat quan les característiques del territori, la intensitat del fenomen o les demandes formulades pels agents socials ho justifiquin. Particularment en un barri que ha estat objecte d'un pla específic d'intervenció i on l'Ajuntament mateix reconeix una incidència significativa de situacions de sensellarisme, convindria analitzar si determinats recursos de baixa exigència i de cobertura de necessitats bàsiques podrien complementar de manera útil la xarxa municipal existent.

Per tot plegat, sense perjudici de la competència municipal per determinar la ubicació i la planificació dels recursos de ciutat, la Sindicatura considera que la proposta formulada per l'entitat promotora de la queixa és coherent amb els objectius del Marc estratègic per l'abordatge del sensellarisme i mereix una valoració específica i motivada en el marc dels espais de participació i coordinació existents.

6. Les taules de sensellarisme

La constitució de la **Taula de Ciutat per a l'Abordatge del Sensellarisme** representa un avenç rellevant en la governança del fenomen. La creació d'aquest espai evidencia el reconeixement institucional que el sensellarisme constitueix un repte estructural que requereix la participació de les administracions, de la Xarxa d'Atenció a les Persones Sense Llar (XAPSLL), de persones expertes i de la societat civil.

La Sindicatura valora positivament les mesures impulsades arran dels treballs de la Taula de Ciutat, entre les quals destaquen la creació de nous allotjaments, l'ampliació de recursos sociosanitaris, el reforç dels equips professionals del SASSEP, l'activació de dispositius específics davant episodis climàtics extrems i la futura creació de l'Observatori del Sensellarisme. Aquestes actuacions representen un pas en la bona direcció i evidencien la voluntat municipal de reforçar la resposta davant d'un fenomen social d'elevada complexitat.

No obstant això, també cal assenyalar que l'increment de recursos anunciat s'ha de contextualitzar en una realitat marcada pel creixement sostingut del sensellarisme durant els darrers anys. El mateix Marc estratègic per l'abordatge del sensellarisme a Barcelona 2024-2027 constata que l'any 2024 hi havia 1.245 persones dormint al carrer a la ciutat i advertia d'una tendència persistent de creixement del fenomen, malgrat l'increment dels recursos residencials disponibles. De fet, en el darrer recompte efectuat hi consten gairebé dues mil persones que dormen al ras a la ciutat de Barcelona.

Per aquest motiu, tot i valorar favorablement els nous recursos acordats, la Sindicatura considera que les necessitats existents continuen superant la capacitat de resposta disponible i que les mesures anunciades també posen de manifest la consciència institucional sobre la insuficiència dels recursos existents fins ara.

Pel que fa a l'àmbit territorial, de la informació facilitada se'n desprèn que al Districte de l'Eixample actualment hi ha dos espais diferenciats de treball sobre el sensellarisme. D'una banda, la **Taula Ciutadana de Sensellarisme**, concebuda com un espai de coordinació, coneixement i treball compartit en què participen serveis municipals i representants de les associacions veïnals del districte. Fins ara s'han celebrat tres sessions i, segons informa el Districte mateix, la seva activitat s'ha orientat principalment a donar a conèixer els recursos existents, les competències de les administracions i el marc estratègic municipal en aquesta matèria.

D'altra banda, el Districte també disposa de la **Taula Tècnica de Sensellarisme**, de naturalesa eminentment operativa, integrada pels serveis principals que intervenen en l'abordatge del fenomen, entre els quals es troben els serveis socials especialitzats, els serveis de salut, els cossos de seguretat, els serveis de neteja, Parcs i Jardins i els equips

tècnics del Districte. Aquest espai té per objectiu compartir informació sobre situacions concretes, coordinar intervencions, fer seguiment dels casos detectats i acordar actuacions conjuntes davant les situacions que presenten una complexitat especial o més incidència en l'espai públic.

La coexistència d'ambdós espais és positiva en la mesura que permet diferenciar les funcions de participació ciutadana, informació i debat de les funcions de coordinació tècnica i seguiment operatiu. Tanmateix, la Taula Ciutadana es troba encara en una fase inicial de consolidació i no disposa d'una trajectòria suficient que permeti valorar el seu impacte real en la definició de polítiques públiques, en la formulació de propostes o en els mecanismes de seguiment i rendició de comptes.

A més, segons ha informat el Districte mateix, atesa la singularitat del barri de Sant Antoni i la incidència que el fenomen del sensellarisme presenta en aquest entorn, es preveu impulsar una **taula específica de sensellarisme per al barri de Sant Antoni**, amb participació del veïnat i de les entitats del territori. La Sindicatura valora positivament aquesta possibilitat, demanada per algunes entitats del barri, ja que podria contribuir a aprofundir en el coneixement de les particularitats del barri, reforçar la participació comunitària i facilitar una millor coordinació entre els agents implicats. En tot cas, la seva utilitat dependrà de la capacitat de traduir el diagnòstic compartit en actuacions concretes, avaluables i alineades amb els objectius i principis del Marc estratègic per l'abordatge del sensellarisme.

Finalment, crida l'atenció que, malgrat que la manca d'habitatge és identificada pel Marc estratègic mateix com una de les causes estructurals principals del sensellarisme, les polítiques d'habitatge no apareguin amb una presència especialment destacada ni en el Pla de xoc de Sant Antoni ni en la composició ordinària dels espais de coordinació descrits. Aquesta circumstància dificulta una aproximació plenament coherent amb el caràcter estructural del fenomen i amb la necessitat de situar l'accés a l'habitatge en el centre de les estratègies de prevenció i superació del sensellarisme.

7. L'abordatge del sensellarisme al barri de Sant Antoni

L'abordatge del sensellarisme al barri de Sant Antoni es duu a terme mitjançant la intervenció coordinada de diversos serveis socials especialitzats, sanitaris i comunitaris que actuen sobre les situacions de vulnerabilitat detectades a l'espai públic. D'acord amb la informació facilitada, el Servei d'Atenció Social al Sensellarisme a l'Espai Públic (SASSEP) constitueix el principal recurs municipal especialitzat per a la detecció, l'acompanyament i el seguiment de les persones que viuen al carrer. La seva actuació se centra a establir vincles amb les persones ateses, a valorar-ne les necessitats i a afavorir l'accés als recursos socials disponibles.

Aquesta intervenció es complementa amb la participació d'altres serveis especialitzats que intervenen sobre problemàtiques que sovint es presenten de manera concurrent amb el sensellarisme. És el cas de l'Equip de Salut Mental Sense Sostre (ESMESS), especialitzat en l'atenció a persones sense llar amb problemes de salut mental; dels recursos d'atenció a les addiccions, com el Centre d'Atenció i Seguiment (CAS) Baluard i el servei REDAN Robador, així com d'altres recursos de la xarxa municipal d'atenció social que contribueixen a l'acompanyament i la derivació dels casos detectats. Segons la informació facilitada, aquests serveis mantenen coordinacions estables amb el SASSEP per compartir informació, valorar conjuntament les necessitats de les persones ateses i facilitar l'accés als recursos socials i sanitaris més adequats en cada cas.

Aquest model d'intervenció respon als principis establerts per la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, que configura els serveis socials com un sistema orientat a garantir que les persones puguin viure dignament mitjançant la cobertura de les seves necessitats bàsiques i socials. La norma estableix que les polítiques públiques han de prevenir i atendre les situacions d'exclusió social, promoure la inserció social i actuar especialment davant les situacions relacionades amb la manca d'habitatge, els problemes de salut mental, les addiccions i altres factors de vulnerabilitat.

Igualment, la Llei 12/2007 determina que l'actuació pública s'ha de regir pels principis de globalitat, coordinació, atenció personalitzada, prevenció i dimensió comunitària, i estableix que els serveis socials han d'actuar coordinadament amb la resta dels sistemes de benestar, especialment els àmbits de la salut, l'habitatge, l'ocupació i l'educació. Aquesta exigència és especialment rellevant en l'abordatge del sensellarisme, atès que es tracta d'un fenomen en què acostumen a confluir problemes socials, sanitaris i residencials d'una complexitat elevada.

La Sindicatura valora positivament aquest model de treball interdisciplinari i les coordinacions existents entre els serveis especialitzats, atès que s'ajusten a la concepció integral dels serveis socials que promou la legislació vigent. Tanmateix, la capacitat d'aquests equips per impulsar itineraris d'inclusió efectius continua fortament condicionada per la disponibilitat de recursos socials, residencials i sociosanitaris suficients que permetin oferir alternatives reals a les persones que es troben en situació de sensellarisme.

8. La necessitat d'un marc normatiu específic per al sensellarisme

L'increment sostingut del nombre de persones sense llar i la complexitat creixent de les situacions ateses posen de manifest la necessitat de disposar d'un marc normatiu específic que reforci les obligacions públiques en matèria de prevenció, atenció i garantia de drets.

La Sindicatura ja va expressar aquesta posició en el Dictamen 1/2024 sobre la Proposició de llei de mesures transitòries i urgents per fer front i erradicar el sensellarisme, i va manifestar el seu suport a una regulació específica que permeti superar les limitacions del model actual.

L'experiència acumulada evidencia que les actuacions basades exclusivament en la gestió dels impactes visibles del fenomen no són suficients. Cal disposar d'instruments jurídics que consolidin el dret a l'allotjament, reforcin els deures de coordinació institucional, garanteixin uns estàndards mínims d'atenció i situïn l'habitatge en el centre de l'estratègia pública.

Una futura llei catalana sobre sensellarisme pot contribuir decisivament a avançar en aquesta direcció. No obstant això, la seva efectivitat dependrà de la dotació de recursos humans, tècnics i pressupostaris suficients. Sense aquesta dotació, el risc és que els principis de la norma no es tradueixin en millores tangibles per a les persones afectades.

En definitiva, la situació observada a Sant Antoni reflecteix la necessitat d'avançar cap a un model que equilibri adequadament les exigències de convivència a l'espai públic amb la garantia efectiva dels drets de les persones en situació de sensellarisme, d'acord amb els principis recollits al Marc estratègic per l'abordatge del sensellarisme a Barcelona 2024-2027.

DECISIÓ

D'acord amb la Carta municipal de Barcelona, aquesta institució té com a missió defensar els drets i les llibertats de la ciutadania i, amb aquesta finalitat, pot supervisar l'activitat de l'Administració municipal.

Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, **les actuacions del Districte de l'Eixample i de la comissionada d'Acció Social**, tot i ser coordinades i sostingudes, són insuficients per donar una resposta social adequada a la persistència i complexitat de les situacions de sensellarisme presents al barri i per a la millora de la convivència veïnal.

Per tot el que s'ha exposat, aquesta Sindicatura resol:

- **Recomanar al Districte de l'Eixample** que valori l'oportunitat de reforçar els mecanismes d'avaluació i seguiment del Pla de xoc de Sant Antoni, mitjançant la definició i publicació periòdica d'indicadors objectius que permetin valorar-ne els resultats en matèria de convivència, sensellarisme i inclusió social.
- **Recomanar al Districte de l'Eixample** que garanteixi que les actuacions vinculades a la seguretat, la neteja i la gestió de l'espai públic es duguin a terme d'una manera coherent amb els objectius del Marc estratègic per l'abordatge del sensellarisme,

incorporant una perspectiva basada en la garantia de drets i evitant actuacions que puguin derivar únicament en el desplaçament territorial de les persones afectades.

- **Recomanar a la comissionada d'Acció Social** que continuï reforçant els recursos socials especialitzats d'atenció al sensellarisme, especialment els serveis d'intervenció al carrer, els dispositius sociosanitaris i els recursos de salut mental i addiccions, d'acord amb l'increment sostingut de les situacions de sensellarisme.
- **Recomanar a la comissionada d'Acció Social** que analitzi la viabilitat de la proposta presentada relativa a la creació d'un espai de proximitat per atendre necessitats bàsiques de les persones en situació de sensellarisme, i que asseguri un retorn motivat a la promotora sobre la valoració efectuada.
- **Recomanar a la comissionada d'Acció Social** que intensifiqui la coordinació amb els serveis responsables de les polítiques d'habitatge, atès que l'accés a una solució residencial estable constitueix un element central tant en la prevenció com en la superació de les situacions de sensellarisme.

Aquesta resolució es comunicarà a la persona que va formular la queixa i a l'òrgan municipal competent. Per mitjà de l'informe anual d'aquesta Sindicatura, també se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal.

Aquesta resolució s'emmarca dins el compromís de l'Ajuntament de Barcelona amb els objectius de desenvolupament sostenible (ODS), d'acord amb la mesura de govern sobre l'Estratègia d'impuls de l'Agenda 2030. Concretament, es relaciona amb l'objectiu 1.1 **"El 2030 tota persona resident a Barcelona que es quedi sense sostre tindrà un llit on dormir i un plat a taula, i el nombre de persones sense llar es reduirà fortament"** i l'objectiu 1.2 **"Per al 2030 reduir fortament la incidència de la pobresa severa a Barcelona, especialment entre la població més jove, vetllant també perquè no afecti desproporcionadament determinats territoris"**.